

ХОЗИРГИ ЗАМОН ХАЛҚАРО ҲУҚУҚИ ТУШУНЧАСИ ВА ПАЙДО БҮЛИШ ТАРИХИ

Хушбоқова Нигора Ғайрат қызы

Термиз давлат университети Юридик факультети Юриспруденция таълим йўналиши 3-босқич талабаси

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7072005>

Аннотация. Уибу мақолада Халқаро ҳуқуқ тушуунчаси, Халқаро ҳуқуқ предмети, мақсади ва моҳияти, Халқаро ҳуқуқ функциялари, Халқаро ҳуқуқнинг номланиши, Халқаро ҳуқуқнинг юридик мажбурий кучи, Халқаро ҳуқуқ ва миллий ҳуқуқнинг ўзига хос хусусиятлари ёритиб ўтилган.

Калим сўзлар: халқаро ҳуқуқ, қаршилик кўрсатиш функцияси, байнамилаллаштириши функцияси, ахборот-тарбиявий функция, *jus gentium*, *jus inter gentes*, популизм, шовинизм, миллатчилик, протекционизм, делимитация ва демаркация.

ПОНЯТИЕ СОВРЕМЕННОГО МЕЖДУНАРОДНОГО ПРАВА И ИСТОРИЯ ЕГО ВОЗНИКНОВЕНИЯ

Аннотация. В данной статье раскрываются понятие международного права, предмет, цель и сущность международного права, функции международного права, наименование международного права, юридическая сила международного права, особенности международного права и национального права.

Ключевые слова: международное право, функция сопротивления, функция интернационализации, информационно-воспитательная функция, *jus gentium*, *jus inter gentes*, популизм, шовинизм, национализм, протекционизм, делимитация и демаркация.

THE CONCEPT OF MODERN INTERNATIONAL LAW AND THE HISTORY OF ITS EMERGENCE

Abstract. This article reveals the concept of international law, the subject, purpose and essence of international law, the functions of international law, the name of international law, the legal force of international law, the features of international law and national law.

Keywords: international law, function of resistance, function of internationalization, information and educational function, *jus gentium*, *jus inter gentes*, populism, chauvinism, nationalism, protectionism, delimitation and demarcation.

КИРИШ

Omnium profecto artium jus inter gentes nobilissima – Шаксиз, барча фанлар ичида халқаро ҳуқуқ энг улугвордир

Халқаро ҳуқуқ бутун дунё давлатлари эътироф этадиган ҳамда риоя қиласидаган нуфузли юридик тизимдир. Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг муқаддимасида ҳам халқаро ҳуқуқ, унинг умумэътироф этилган принциплари устуворлиги тан олиниши мустаҳкамланган. Бунинг маъноси шуки, Ўзбекистон Республикаси халқаро ҳуқуқ принциплари ва қоидаларининг мамлакат миллий ҳуқуқидан устуворлигини қатъий эълон қиласи. Шу боис ҳалқаро ҳуқуқни мукаммал ўрганиш ва билиш ҳуқуқшунослар ҳамда барча ижтимоий фан соҳасидаги мутахассисларнинг биринчи даражали вазифасидир. Мустақил давлатимизнинг халқаро майдонга чиқиши ва халқаро муносабатларнинг

тўлақонли иштирокчисига айланиши тегишли халқаро-хуқуқий институтлар ва мезонларни пухта ўзлаштириб олинишини талаб этади.

Сўнгги йилларда халқаро хуқуқнинг бутун дунё миқёсида халқаро муносабатларни адолатли тартибга солиш воситаси сифатидаги роли ортиб бормоқда. Халқаро хуқуқ ғоялари ва принциплари таъсирида халқаро ҳамжамиятда янгича тафаккур шаклланди: хусусан, ўзаро муносабатларда куч ишлатиш ёки куч ишлатиш билан таҳдид қилиш мафкураси ўрнини низоларни тинч йўллар билан халқаро-хуқуқий воситалар ёрдамида ҳал қилиш мафкураси эгалламоқда.

ТАДҚИҚОТ МАТЕРИАЛЛАРИ ВА МЕТОДОЛОГИЯСИ

Халқаро хуқуқнинг мазмун-моҳиятини, ички тузилишини, асосий принциплари ва тармоқларини англаб этиш ҳамда пухта ўзлаштириш Ўзбекистоннинг ташқи сиёсий ва иқтисодий фаолиятини, дипломатик алоқаларини амалга оширувчи барча мутасадди ходимлар, мутахассислар учун айни заруриятдир. Қолаверса, мазкур соҳа учун тайёрланаётган ёш мутахассис кадрлар халқаро хуқуқ асосларини мукаммал билишлари лозим.

Халқаро хуқуқ деганда давлатлараро оммавий-хуқуқий характердаги сиёсий, ҳарбий-сиёсий, ҳарбий-техникавий, иқтисодий, валюта-молиявий, илмий-техникавий, маданий ва гуманитар муносабатларни тартибга солувчи халқаро-хуқуқий (шартномвий ва одат) нормалар йигиндиси тушунилади.

Берилган таърифдан келиб чиқадики, халқаро хуқуқнинг субъектлари давлатлар бўлиб, унинг тартибга солиш обьекти эса давлатлараро муносабатлардир (унинг конкрет турлари – сиёсий, иқтисодий, ижтимоий, хуқуқий, ҳарбий – техник, молиявий ва бошқалар). Келтирилган таъриф халқаро хуқуқнинг ўзига хослигини акс эттиради, шундай бўлса-да, айтиш лозимки, бу таърифни тўлиқ деб ҳисоблай олмаймиз. Шундай қилиб, давлатлар – ҳозирги замон халқаро хуқуқининг ягона субъектлари эмас. Улар бу хуқуқнинг асосий суверен субъектларидир, шунинг учун ҳам қисқача таърифда барча субъектларни санаб ўтмаса ҳам бўлади. Халқаро хуқуқ тўғрисидаги билимларнинг йиғилиб бориши давомида бу таъриф керакли тарзда аниқлаштирилади.

Халқаро хуқуқнинг объектлари.

Хуқуқ обьекти деганда ҳаракати йўналтирилган ва тартибга солиниши зарур бўлган муносабатлар тушунилади. Халқаро хуқуқнинг бундай обьекти – халқаро, аниқроқ айтганда, давлатлараро муносабатлардир. Объектдан халқаро муносабатлар предметини фарқлаш зарур. Предмет бўйича томонлар хуқуқий муносабатга киришадилар. Ҳаракатлар ва ҳаракатлардан ўзини тийиш, ҳудуд ва бошқалар шундай предмет бўлиши мумкин. Ҳудуд тўғрисидаги шартнома унга ҳеч қандай таъсир қўрсатмайди. У давлатларнинг берилган ҳудудга нисбатан муносабатини белгилайди. Халқаро-хуқуқий тартибга солиш ижтимоий бошқарувнинг бир кўриниши бўлгани ҳолда нарсалар эмас, балки ижтимоий муносабатларни бошқаради.

Халқаро хуқуқнинг функциялари – унинг ижтимоий вазифалари билан белгиланувчи, муҳитга таъсир этиш йўналишларидир.

Халқаро хуқуқнинг асосий ижтимоий функцияси халқаро муносабатларнинг мавжуд тизимини мустаҳкамлашдир. Унинг асосий юридик функцияси эса давлатлараро муносабатларни хуқуқий тартибга солишдан иборатдир. Ҳар иккала функция ҳам

тизимдаги маълум тартибни кўллаб-кувватлашга қаратилганлиги учун барқарорлаштирувчи ва муҳофаза қилувчи хусусиятга эгадир.

Халқаро ҳуқуқ унинг мақсад ва принципларига зид бўлган янги муносабат ва институтларнинг пайдо бўлиши ва мавжудлиги қаршилик қўрсатиш функциясини ҳам бажаради.

Давлатлар ўртасидаги ўзаро алоқани кенгайтириш ва чуқурлаштиришдан иборат бўлган байналмиллаштириш функцияси ҳам муҳимdir.

Ахборот-тарбиявий функция давлатларнинг тўғри ахлоқий тажрибаларини етказиши, халқаро ҳуқуқни кўллаш имкониятларини ёритиши, ҳуқуқ ва муҳофаза қилувчи манфаат ва қадриятларга ҳурмат руҳини тарбиялашни халқаро ҳуқуқ субъектларига сингдиришдан иборатdir.

Халқаро ҳуқуқнинг юридик мажбурий кучи

Юридик мажбурий куч – халқаро ҳуқуқнинг ҳуқуққа хос услублар билан халқаро муносабатларни тартибга солиши хусусиятидир. Давлатлар ўртасидаги битим фақат алоҳида олинган шартнома ёки нормага эмас, балки бутун халқаро ҳуқуққа ҳам мажбурий юридик куч беради. Бу ҳолат халқаро ҳуқуқ бўйича мажбуриятларни вижданан бажариш принципининг мазмунида ўз ифодасини топади.

Халқаро ҳуқуқнинг номланиши

Асрлар давомида халқаро ҳуқуқ *jus gentium* номи билан маълум бўлган. Бу Рим ҳуқуқидан олинган бўлиб, халқаро ҳуқуқнинг давлатлар ўртасидаги муносабатларни тартибга солувчи нормалар йигиндиси сифатидаги мазмунини очиб беради. Рим ҳуқуқида *jus gentium* Рим фуқаролари ва Рим фуқароси бўлмаганлар, шунингдек, фуқаро бўлмаганлар ўртасидаги хусусий муносабатларни тартибга соларди.

XVII асрнинг ўрталарига келиб, инглиз олими Зеч „ *jus gentium* ” ўрнига янада аниқроқ номланиши – “*jus inter gentes*” (халқлар ўртасидаги ҳуқуқ) атамасини қўллашни таклиф қилди. Халқаро ҳуқуқ атамаси шундан келиб чиққан.

Ўзбекистон ҳудуди доирасида “халқаро ҳуқуқ” атамаси XIX асрнинг ўрталаридан бошлаб умумий фойдаланишга кирди. Унгача “халқлар ҳуқуқи” ибораси ишлатилар эди. Бу “*jus gentium*” – “умумхалқ ҳуқуқи”нинг сўзма-сўз таржимаси эди. Айни вақтда, “халқаро ҳуқуқ” атамасини уччалик муваффакиятли ишлатилган деб бўлмайди. Чунки бундай ҳуқуқ халқлар ўртасидаги эмас, балки давлатлар ўртасидаги муносабатларни тартибга солади. Таниқли халқаро ҳуқуқшунос В.А.Незабитовский (1824-1883) таъкидлаганидек, бу ҳуқуқни *давлатлараро ҳуқуқ* деб аташ тўғрироқ бўлар эди.

ТАДҚИҚОТ НАТИЖАЛАРИ

Оммавий ахборот воситалари орқали мулоқот қилиш жуда ҳам ривожланган бир пайтда дунёning турли тарафларидан баъзи бир нохуш хабарларни эшитиб турамиз. Буларга мисол қилиб этнк муаммолар, низолар, табиий оғатлар, савдо билан боғлиқ келишмовчиликлар, чегаралардаги отишмалар, бош тортиш (бойкот) эъон қилиш, инсон ҳуқуқларига зид хатти-ҳаракатлар ва, албатта, қочоқлар муаммосини келтириб ўтишимиз мумкин. Шундай бўлса-да, асрга келиб олдинги асрлардаги мисли кўрилмаган глобал урушлар, қон тўкишлар ёки гаровга олиш каби муаммолар кенг миқёсда юз бераётгани йўқ. Инсоният ушбу асрда ҳар соҳада глобаллашувга шоҳид бўлмоқда – давлатлар ўртасидаги иқтисодий муносабатлар тобора ривожланиб, глобал иқтисодиёт ва сиёсат тобора давлатларнинг бир-бири билан ўзаро ҳамкорликда иш юритишини талаб этмоқда.

БМТ Халқаро Суди судьяси профессор Жеймс Крофорд 2013-йилги Гаага шаҳрида ёзги академияда сўзлаган ўз нутқида дунёнинг турли жойларидан йигилган 300 дан зиёд халқаро ҳуқуқни ўрганувчи талабаларига, “*Камина ҳам ўша баҳтилар орасида, дунё ҳеч қачон бунчалик тинч, осуда ва фаровон бўлмаган. Бундай бўлишида эса, шубҳасиз, давлатларнинг, асосан, икки ёки кўп томонлама тузган битимлари, халқаро шартномалари жуда катта рол ўйнайди. Асрлар давомида мисқоллаб йигилган халқаро одат ҳуқуқининг аҳамияти ҳам тобора ортмоқда. Чунки биз айнан шундай шартномалар ва уруши қилишини умумий ҳуқуқ принципларига зид деб эълон қилган халқаро ҳуқуқ соҳасининг маълум даражадаги марҳамати туфайлигина бошимиздан бомбалар ёғилмаслигига амин бўлган ҳолда яшамоқдамиз. Халқаро ҳуқуқ Биринчи ва Иккинчи жаҳон уруши каби ўта аччиқ тажрибалар натижасида инсоният тинчлиги ва фаровонлиги учун ишилаб чиқилган, ишилаб чиқилаётган ва келажакда ҳам юксалишидан тўхтамайдиган ҳуқуқ соҳасидир*” дегани бежиз эмас.

Афсуски, ўтган асрдаги глобал урушлар қолдирган асоратнинг инсон хотирасидаги изи ўчиб бориши билан инсониятнинг яна салбий томонларга майл қилиши кучаймоқда. Олдин умуминсоний ташабbusлар учун жонини беришга тайёр кўп сонли ва иқтисодий жиҳатдан анчагина бақувват бўлган давлатлар ва миллатлар ҳам иқтисодий сиёсий ва тарихий важларни кўрсатган ҳолда эски даврдаги популизм, шовинизм, миллатчилик, протексионизм каби иллатларни яна бошидан кечирмоқда.

Ўзбекистон Республикаси халқаро ҳуқуқнинг тенг ҳуқуқли субъектига айланиши билан ўзининг мустақил ташқи сиёсатини амалга ошириб келмоқда ва унинг ҳуқуқий асослари ва механизмлари жорий этилди.

Мамлакатимиз мустақиллик йилларида амалга оширилган кенг кўламли ислоҳотлар миллий давлатчилик ва суверенитетни мустаҳкамлаш, хавфсизлик ва ҳуқуқ-тартиботни, давлатимиз чегаралари дахлсизлигини, жамиятда қонун устуворлигини, инсон ҳуқуқ ва эркинликларини, миллатлараро тотувлик ва диний бағрикенглик мухитини таъминлаш учун муҳим пойдевор бўлди, халқимизнинг муносиб ҳаёт кечириши, фуқароларимизнинг бунёдкорлик салоҳиятини рўёбга чиқариш учун зарур шарт-шароитлар яратди.

Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2017-йил 7-февралдаги ПФ-4947-сонли Фармони 1-илова билан тасдиқланган 2017-2021-йилларда Ўзбекистон Республикасини ривожлантиришнинг бешта устувор йўналиши бўйича Ҳаракатлар стратегиясида Ўзбекистон Республикасининг ташқи сиёсий фаолияти билан боғлиқ қўйидаги устувор йўналишлар белгиланди:

- чуқур ўйланган, ўзаро манфаатли ва амалий ташқи сиёсат соҳасидаги устувор йўналишлар сифатида давлат мустақиллиги ва суверенитетини мустаҳкамлаш;

- мамлакатнинг халқаро муносабатларнинг тенг ҳуқуқли субъекти сифатидаги ўрни ва ролини ошириш, ривожланган демократик давлатлар қаторига кириш, Ўзбекистоннинг ён-атрофида хавфсизлик, барқарорлик ва ахил қўшничилик мухитини шакллантириш, Ўзбекистон Республикасининг халқаро нуфузини мустаҳкамлаш;

- мамлакатда олиб борилаётган ислоҳотлар тўғрисида жаҳон ҳамжамиятига холис ахборот йетказиш, Ўзбекистон Республикасининг ташқи сиёсий ва ташқи иқтисодий фаолиятининг норматив-ҳуқуқий базасини ҳамда халқаро ҳамкорликнинг шартномавий-ҳуқуқий асосларини такомиллаштириш, давлат чегарасини делимитация ва демаркация қилиш масалаларини ҳал етиш.

МУХОКАМА

Халқаро ҳуқуқни қўллаш доираси йилдан йилга кенгаймоқда. Атом енергиясининг кашф етилиши, ўта кучли музёар музёар кемаларнинг, товушдан тез учадиган ҳаво кемаларининг пайдо бўлиши, ер сунъий йўлдошининг, космик кемалар ва орбитал станцияларнинг парвози ва бошқа фан-техника тараққиёти натижасида халқаро ҳуқуқ олдида янгидан янги муаммоли масалалар пайдо бўлди. Бу улкан ютуқлар бехисоб бойликлар яшириниб ётган денгиз туби, қутбдаги жойлари, шунингдек дунё океанини ўзлаштириш ва атроф-муҳитни муҳофаза қилиш бўйича халқаро ҳуқуқий режим ўрнатиш заруратини белгилайди.

Халқаро ташкилотлар ҳозирги халқаро муносабатларда муҳим рол ўйнамоқда. Бундай ташкилотлар орасида дунёдаги деярли барча давлатлар аъзо бўлган, бутун дунёнинг универсал ташкилоти - Бирлашган Миллатлар Ташкилоти муҳим ўринни егаллади. Унга 193 давлат аъзо. Ташкилотнинг юридик негизи - БМТ Устави ҳозирги замон халқаро ҳуқуқининг ўзига хос кодекси деб асосли равища эътироф қилинган.

Халқаро ҳуқуқ нормаларининг ичидаги агрессия, апартеид, геноцид ва халқаро жиноятчиликка қарши кураш, қуролланиш, оммавий қирғин қуролларини ва бошқа ядрорий қуролларни тақиқлашда давлатлар ҳамкорлигини тартибга соладиган нормалар алоҳида ўрин тутади.

Халқаро ҳуқуқ ва миллий ҳуқуқнинг ўзаро муносабатлари

Икки ҳуқуқий тизим - халқаро ва миллий (ёки ички давлат) ҳуқуқнинг ўзаро алоқасини таъминлаш бугунги кунда ҳар қандай давлат ташкиси сиёсатининг ажралмас қисми ҳисобланади. Ҳаммага маълумки, замонавий ижтимоий муносабатлар глобализация йўлидан кетмоқда ва бу жараён давлатлар ўртасида турли даражада ва турли соҳаларда давом етмоқда.

Ўзбекистон Республикасининг Биринчи Президенти И.А. Каримов таъкидлаганидек, бугун дунёвий жараёнлар глобаллашаётган, турли давлатлар ва бутун-бутун минтақаларнинг ўзаро интеграциялашув жараёнлари тезлашаётган бир даврда яшамоқдамиз.

Ҳозирги кунда миллий ва халқаро ҳуқуқий тизимлар ўртасидаги муносабатлар энг долзарб масалалардан биридир. Уларнинг мақсади, умуман, муносабатларни тартибга солиш бўлишига қарамасдан, улар ўртасида бир қатор фарқлар мавжуд. Халқаро ҳуқуқ давлатлар ўртасидаги муносабатларни тартибга солиши билан, тартибга солиш обьекти билан миллий ҳуқуқдан ажралиб туради. Миллий ҳуқуқ эса у ёки бу давлат ҳудуди чегараси доирасида юзага келадиган муносабатларни тартибга солишга қаратилган. Икки тизимнинг ўзига хос жиҳати сифатида шуни таъкидлаш лозимки, улар доимий равища бир-бирининг нормаларини ўзлаштириб туради.

Халқаро ҳуқуқ ва миллий ҳуқуқнинг умумий хусусиятлари мавжуд бўлиб, уларни қўйида келтирамиз:

1. Икки ҳуқуқ тизими мажбурий тартибда бажарилишини таъминловчи юридик принциплар ва нормалар йигиндисини ифодалайди.

2. Ҳуқуқ тизимлари ўзига хос. тузилмаларга эга: иккита тизимда ҳам асосий принциплар мавжуд, икки тизим ҳам соҳа ва институтларга бўлинади. иккита тизимнинг дастлабки элементи норма ҳисобланади.

ХУЛОСА

Дунёга том маънода очилиш – юртимизнинг экспорт салоҳиятини кўтариш, инсон омилини олдинга олиб чиқиш, ҳудудий ички туризмни ривожлантириш, яқин пайтгача бизни безовта қилиб келган ҳалқаро дарёлар сувларидан ўзаро манфаатли равишда тинч йўл билан фойдаланиш, одам савдосининг олдини олиш каби муаммоларга қарама-қарши турган Ўзбекистон Республикаси ҳукуқшуносларидан ҳам бундай қийин ва тез ўзгарувчан пайтда ҳалқаро ҳукуқ қоидалари, уларни ишлатиш услублари ва ниҳоят низо чиқкан пайтда уларни тўғри талқин эта олиш каби кучли таҳлилий қобилиятлар талаб этилади. Шу сабабали ҳам биз каби ёш ҳукуқшунослар ҳалқар ҳукуқ соҳасини юксак даражада ўзлаштиришимиз зарур.

REFERENCES